

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/196/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514210502
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1514210502.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Z. E. B. D., nar. X.X.XXXX, bytom T. XX, C., zastúpenej: ALMOND LEGAL, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanému: News and Media Holding, a.s., IČO: 47 256 281, so sídlom Einsteinova 25, Bratislava (predtým SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s.), zastúpenom: SCHWARZ advokáti, s.r.o., so sídlom Podbrezovská 40, Bratislava, o uloženie povinnosti uverejniť odpoveď, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 5.11.2014, č.k. 10C/219/2014-41, jednomyseľne, takto

rozhodol:

V odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp.zn. 7Co/196/2015 sa pokračuje namiesto žalovaného: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s., IČO: 31 347 291, so sídlom Panónska cesta 9, Bratislava s jeho právnym nástupcom: News and Media Holding, a.s., IČO: 47 256 281, so sídlom Einsteinova 25, Bratislava.

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalobkyni sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil právnenmu predchodcovi žalovaného (SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s.) povinnosť uverejniť v denníku S. A. M. v strede prostrednej dvojstrany denníka nasledovný text:

„X. E.B. D.

E. D. sa týmto ostro ohradzuje proti tvrdeniam v článku „H. E. D. (XX) R. Q. N. A.“ zverejnenému v denníku S. A. M. dňa 20.2.2014, ktorý obsahuje nepravdivé tvrdenie, že E. D. sa zúčastnila tajného rokovania v televízii A.. E. D. sa nezúčastnila tajného rokovania v televízii A. ani kastingu do seriálu X. a nie je pravda, že účasť v tomto seriáli odmietla, lebo si na úlohu netrúfla po tom, čo sa dozvedela, čo všetko úloha v tomto seriáli zahŕňa.“

pričom označenie „X. E. D.“ musí byť uverejnené rovnakým písmom ako nadpis článku „H. E. D. (XX) Tajné rokovania v A.“ uverejneného dňa 20.2.2014 na strane č. XX a XX denníka S. A. M. a text odpovede musí byť uverejnený rovnakým písmom ako text článku „H. E. D. (XX) R. Q. N. A.“ uverejneného dňa 20.2.2014 na strane č. XX a XX denníka S. A. M., a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň zaviazal žalovaného k povinnosti nahradiť žalobkyni trovy konania v sume 99,50 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 250,02 Eur k rukám právneho zástupcu žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 8 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 a 7, § 10 ods. 2, 3 zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „tlačový zákon“) a vecne tým, že mal preukázané, že dňa 20.2.2014 bol na strane č.XX B. XX denníka S. A. M., vydávaného právnym predchodcom žalovaného, uverejnený článok s názvom: „H. E. D. (XX) R. Q. N. A., pričom následne (v lehote 3 dní) právny predchodca žalovaného vyhovel žiadosti žalobkyne o uverejnenie odpovede a dňa 20.3.2014 na strane č. XX denníka S. A. M. uverejnil text v žalobkyňou požadovanom znení s označením „X.“. Súd vyvodil, že uvedené uverejnenie odpovede nebolo plne v súlade s podmienkami uverejnenia v zmysle ustanovenia § 8 ods. 6 tlačového zákona, keď umiestnenie odpovede nemožno považovať za rovnocenné miestu uverejnenia článku obsahujúceho nepravdivé skutkové tvrdenia a k označeniu „X.“ nebolo pripojené meno a priezvisko žalobkyne, zároveň označenie „X.“ nebolo uverejnené rovnakým písmom akým bol uverejnený nadpis článku. Uzavrel, že vyhovením žiadosti o uverejnenie odpovede bola spornosť uplatneného nároku žalobkyne popretá, keďže týmto úkonom právny predchodca žalovaného vyjadril svoj jednoznačný záver o tom, že napadnutý článok obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenia dotýkajúce sa cti a dôstojnosti žalobkyne, čím vylúčil domnienku o tom, že by uvedené tvrdenia boli hodnotiacimi úsudkami, a to aj s poukazom na znenie § 8 ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 tlačového zákona, podľa ktorých predmetom práva na odpoveď, ktoré predstavuje štandardný prvok tlačového práva je len skutkové tvrdenie a vylučuje sa teda odpovedať na hodnotiace úsudky. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) a v konaní úspešnej žalobkyne priznal voči neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v sume zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

3. Proti rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný (jeho právny predchodca) podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), § 205 ods. 2 písm. c), § 205 ods. 2 písm. d) a § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy (výsluch svedkov), na základe ktorých by zistil skutočné dôvody zverejnenia odpovede, ktoré nespočívali vo vôli žalovaného potvrdiť názor žalobkyne vyjadrený v texte odpovede ako aj skutkový základ pre hodnotiace úsudky zverejnené v predmetnom článku. Prvoinstančný súd dospel podľa jeho názoru k nesprávnemu zisteniu, keď zo zverejnenej odpovede nevyplýva žiadne verbálne vyjadrenie žalovaného týkajúce sa potvrdenia pravdivosti alebo nepravdivosti nejakých skutkových tvrdení zverejnených v predmetnom článku, nakoľko sa nejedná o odpoveď ale o zverejnenie odpovede. Poukázal na to, že vyhodnotenie či akýkoľvek výrok je tvrdením faktu alebo hodnotiacim úsudkom, je riešením právnej otázky a súd je povinný pri rozhodovaní o vzniku práva na zverejnenie odpovede, resp. o povinnosti vydavateľa periodickej tlače zverejniť odpoveď, dôsledne skúmať, či v danom prípade boli splnené náležitosti zakotvené v § 8 ods. 4 tlačového zákona. Zároveň namietal, že znenie odpovede obsahuje okrem iného aj text „E. D. K. R. X. X...“, pričom žalovaný ho nepovažoval len za popretie v zmysle dikcie § 8 ods. 4 tlačového zákona, ale za vyjadrenie vnútorného osobného postoja žalobkyne. Na základe uvedeného trval na tom, že v danom prípade neboli splnené hmotnoprávne podmienky pre vznik práva žalobkyne a s tým korešpondujúcej povinnosti žalovaného na zverejnenie odpovede. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a zaviazá žalobkyňu k povinnosti nahradiť trovy konania žalovanému.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného (jeho právneho predchodcu) vyjadrila v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 18.2.2015, v ktorom uviedla, že tvrdenie žalovaného (jeho právneho predchodcu) ohľadom zverejnenia odpovede na žiadosť žalobkyne považuje za účelové a v rozpore s jeho postupom, ktorý predchádzal začatiu súdneho konania. Poukázala na to, že žalovaný neuviedol v priebehu konania pred súdom prvej inštancie ani v podanom odvolaní, prečo zverejnil odpoveď žalobkyne, pokiaľ bol toho názoru, že informácie uvedené v článku neboli nepravdivými skutkovými tvrdeniami. Vyslovila presvedčenie, že v prípade, ak by išlo o pravdivé skutkové tvrdenia, resp. hodnotiace úsudky, odpoveď by nezverejnil. Zo znenia § 8 ods. 4 a 7 písm. a) tlačového zákona totiž nevyplýva povinnosť uverejniť odpoveď, pokiaľ žiadosť nespĺňa zákonné náležitosti a pokiaľ by sa neobmedzovala iba na popretie skutkových tvrdení uverejnených v článku. Argumentáciu žalovaného ohľadom vyjadrenia vnútorného postoja žalobkyne v texte žiadosti o zverejnenie odpovede považovala za nedôvodnú, nakoľko z obsahu jej žiadosti je zrejmé, že sa domáhala výlučne uverejnenia skutkových tvrdení popierajúcich nepravdivé tvrdenia uverejnené v článku, pričom rozsah odpovede bol podľa jej názoru primeraný. V závere

vyjadrenia poukázala na opakované uverejňovanie nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich tvrdení zo strany žalovaného (jeho právneho predchodcu) dotýkajúcich sa cti žalobkyne a zasahujúcich do jej súkromia. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je podané dôvodne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku na uloženie povinnosti uverejniť odpoveď v zmysle tlačového zákona, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

6. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.), dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne (387 ods. 1 C.s.p.).

7. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

8. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaný vyhovel žiadosti žalobkyne na uverejnenie odpovede v súvislosti s článkom obsahujúcim text špecifikovaný v žiadosti (a vo výroku napadnutého rozsudku). Z dôvodu nedodržania zákonných podmienok na uverejnenie odpovede žalobkyňa vyzvala žalovaného na uverejnenie odpovede v súlade s tlačovým zákonom, tejto žiadosti žalovaný už nevyhovel.

9. Odvolací súd ako prvoradá konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalovaného rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z. , viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

10. Podľa § 64 C.s.p. ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Podľa § 65 ods. 1 C.s.p. právny nástupca podľa § 63 a 64 prijíma stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu.

Podľa § 65 ods. 2 C.s.p. procesné lehoty sa zánikom procesnej subjektivity prerušujú.

Podľa § 65 ods. 3 C.s.p. právnenému nástupcovi podľa odseku 1 začne plynúť nová procesná lehota doručením uznesenia podľa § 63 alebo § 64.

11. V priebehu odvolacieho konania došlo k zlúčeniu spoločnosti žalovaného (SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s.) so spoločnosťou News and Media Holding, a.s., IČO: 47 256 281, so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, na základe ktorého spoločnosť SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s. zanikla (výmazom z Obchodného registra), a to s právnym nástupcom - spoločnosťou News and Media Holding, a.s. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného.

12. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom

nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 8 ods. 1 tlačového zákona ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať uverejnenie odpovede. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť bezodplatne; uverejnením odpovede zaniká vo vzťahu k tomu istému skutkovému tvrdeniu právo na opravu.

Podľa § 8 ods. 4 tlačového zákona žiadosť o uverejnenie odpovede musí mať písomnú formu a musí byť žiadateľom podpísaná. Žiadosť o uverejnenie odpovede musí obsahovať názov a deň vydania periodickej tlače alebo deň zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahovalo skutkové tvrdenie podľa odseku 1, popis tohto skutkového tvrdenia s uvedením, v čom je skutkové tvrdenie nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce a v čom sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, a kde sa toto skutkové tvrdenie v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve nachádzalo. Súčasťou žiadosti o uverejnenie odpovede musí byť písomné znenie odpovede. Odpoveď sa obmedzí len na skutkové tvrdenie, ktorým sa skutkové tvrdenie podľa odseku 1 poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí. Odpoveď musí byť rozsahom primeraná textu, ktorého obsahom je skutkové tvrdenie podľa odseku 1 a z neho vyplývajúci hodnotiaci úsudok.

Podľa § 8 ods. 5 tlačového zákona vydavateľ periodickej tlače je povinný odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede. Tlačová agentúra je povinná odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede.

Podľa § 8 ods. 6 tlačového zákona vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť tak, ako bola napísaná žiadateľom o uverejnenie odpovede, v rovnakej periodickej tlači alebo agentúrnom spravodajstve, na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené skutkové tvrdenie a s označením "odpoveď", ku ktorému bude pripojené meno a priezvisko alebo názov žiadateľa o uverejnenie odpovede; označenie "X." s menom a priezviskom alebo názvom žiadateľa o uverejnenie odpovede musí byť uverejnené rovnakým písmom, akým bol uverejnený nadpis textu obsahujúceho skutkové tvrdenie. K uverejnenej odpovedi nemožno uverejniť žiadny súvisiaci text obsahujúci hodnotiaci úsudok, a to ani na inom mieste vydania periodickej tlače alebo agentúrneho spravodajstva.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie postupoval správne, keď z vykonaného dokazovania vyvodil včasnosť podaného návrhu (žaloby), splnenie zákonom stanovených náležitostí žiadosti žalobkyne o uverejnenie odpovede adresovanej žalovanému ako aj nedodržanie podmienok upravených v tlačovom zákone pri uverejnení odpovede žalovaným v súvislosti s umiestnením odpovede, nepripojením mena a priezviska žalobkyne k označeniu „X.“ a neuverejnením označenia „X.“ rovnakým písmom ako názov článku (uvedené ani nebolo predmetom odvolacích námietok žalovaného). Prvoinštančný súd založil svoj záver o oprávnenosti žalobkyňou uplatneného nároku (z pohľadu určenia či ide o skutkové tvrdenia alebo hodnotiace úsudky) predovšetkým na konaní samotného žalovaného, ktorý pôvodnej žiadosti žalobkyne (obsahovo) vyhovel. Odvolací súd však dáva do pozornosti odôvodnenie súdu prvej inštancie, v ktorom na základe výkladu ustanovenia § 8 ods. 4 v spojení s § 8 ods. 1 tlačového zákona uviedol, že predmetom práva na odpoveď, ktoré predstavuje štandardný prvok tlačového práva je len skutkové tvrdenie, čím sa vylučuje odpoveď na hodnotiace úsudky. V ďalšom texte odôvodnenia rozsudku konštatoval, že žalovaný uverejnením odpovede reagoval na skutkové tvrdenia, dotýkajúce sa cti žalobkyne, a to konkrétne: „H. E. D. (XX) R. Q. N. A.“ „Podľa H. P. K. N. na R. H.“ „E. K. M., Č. N. T. táto Ú., R. K. na R. Q. N.“. Napriek tomu, že súd prvej inštancie sa významnejšie nezaoberal skúmaním a vyhodnotením otázky, či v danom prípade išlo o skutkové tvrdenia alebo hodnotiace úsudky, na ktoré reagovala žiadosť žalobkyne o uverejnenie odpovede, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné vyhodnotiť ako vecne správne. Prvoinštančný súd totiž správne konštatoval, že v danom prípade išlo v predmetnom článku o skutkové tvrdenia a nie hodnotiace úsudky. Je potrebné mať na zreteli, že hodnotiaci úsudok (na rozdiel od skutkového tvrdenia) vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktú zaujíma

určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných, teda subjektívnych kritérií. Z citovaného obsahu textu článku (ku ktorému smerovala odpoveď žalobkyne) je zrejmé, že nejde o žiadne subjektívne hodnotenie, prípadne kritiku alebo kritický postoj, ale len o konštatovanie skutočnosti (čiže skutkové tvrdenie). Vzhľadom k uvedenému je potom odvolacia námietka žalovaného nedôvodná. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci bez nutnosti vykonania dokazovania výsluchom svedkov navrhnutých žalovaným. Podľa názoru odvolacieho súdu správne rozhodol o nadbytočnosti uvedeného dokazovania, a to tak z pohľadu preukázania dôvodov, pre ktoré došlo k uverejneniu odpovede zo strany žalovaného ako aj z pohľadu preukázania pravdivosti skutkových tvrdení uverejnených v článku. Odvolací súd dáva do pozornosti, že pri práve na odpoveď ide len o realizáciu práva dotknutého subjektu vyjadriť sa k verejnosti, na ktorú sa obracalo pôvodné skutkové tvrdenie, a to nezávisle na objektívnej pravde. Zároveň je potrebné konštatovať, že žalovaný až v podanom odvolaní začal namietkať, že vykonanie dôkazov malo smerovať k preukázaniu skutočnej vôle žalovaného pri zverejnení odpovede. Bez ohľadu na to, že vykonanie dokazovania by nesmerovalo na preukázanie žiadneho konkrétneho tvrdenia žalovaného (keďže neuviedol žiadne konkrétne dôvody, ktoré ho údajne viedli k uverejneniu odpovede), vzhľadom na vyššie uvedený právny záver by bolo dokazovanie v tomto smere nadbytočné a nedôvodné. Pokiaľ ide o samotné znenie odpovede, odvolací súd nevzhládol jeho nesúlady s dikciou § 8 ods. 4 tlačového zákona, keď slová „ostro sa ohradzuje“ považoval iba za prejav nesúhlasu s tvrdeniami, voči ktorým odpoveď smerovala, t.j. prejavom ich popretia.

14. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a vec aj správne právne posúdil.

15. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane správneho výroku o trovách konania) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyne priznal proti neúspešnému žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).